

S lovade frukost i skolorna: "Aldrig sagt hur och när"

KALIX

7

Sporten vi älskar är utsatt för direkt fara

KRÖNIKA

27

FOTO: ULRIKA VALLGÅRDA

Ovanligt lång tur för schweizare

LULEÅ Det schweiziska paret Olivier Forney, 43, och Aline Guignard, 39, ägnar två år av sina liv till att ta sig från Schweiz till Nordkap, till fots och med kajak. Under tiden samlar de in pengar mot cancer.

10-11

Jakten missade målet – med över 5 000 älgar

NORRBOTTEN Under älgjakten sköts färre älgar än på över 20 år. En älgstam i fritt fall och en oro bland jägarna är

anledningen till minskningen, tror Björn Sundgren på Jägareförbundet: "Jägarna håller medvetet igen".

4

Oenigt S-nej till gruvplanerna

VITTANGI När Socialdemokraterna i Kiruna röstade om en grafitgruva i Vittangi blev det nej. Men röstningen visar att partiet är oenigt. "Vi måste diskutera det", säger kommunalrådet.

6

När Aline Guignard och Olivier Forney ger sig ut är de ett annorlunda ekipage.

Paret går och paddlar från Schweiz till Nordkap

LULEÅ

Aline Guignard, 39 år, och Olivier Forney, 43 år, satsar drygt två år av sina liv på en tripp mellan Schweiz och Nordkap som garanterat ingen annan har gjort tidigare. De varvar paddling med snöskovandring och under tiden samlar de in pengar till schweiziska Barncancerfonden.

Aline Guignard och Olivier Forney älskar att resa, men de gör det på sitt eget vis. Efter att ha cyklat runt i världen i ett par år trodde de nog skulle slå sig till ro och bilda familj.

– Men sedan efter ett tag tänkte vi att nej, vi måste tillbaka ut på vägarna, säger

Aline Guignard leende.

Denna gång ville de testa något nytt och fastnade för kajak- och snöskor- och en tur till Nordkap.

– Vi tittade på kartan och såg att det går ju att faktiskt att starta i Schweiz och nå kusten därifrån. Det var bara första fyra

milen vi behövde gå för att komma till vatten, berättar Olivier Forney.

NSD träffar dem en morgon i raststugan invid Långforsen i Niemisel där de har övernattnat. Det är 20 minusgrader och solen lyser över rastplatsen och forsen nedanför som inte är frusen.

Normalt sett bor de i tält, men den här natten tog de chansen att torka upp sin utrustning och sova "inomhus", även om det verkligen inte är särskilt varmt trots att det brinner i kaminen.

Paret lämnade sin hemstad i Schweiz i mars 2022 och räknar med att anlända till Nordkap i juli. De tar sig framåt ungefär en mil om dagen.

Från Schweiz paddlade de längs floder, sjöar och kanaler ut till havet.

Plötsligt försvann allt vatten och du stod mitt i gyttjan och var tvungen att vänta många timmar tills vattnet kom tillbaka igen.

Olivier Forney

– Att paddla i Östersjön är enkelt. Naturligtvis inte om det stormar, men det var ändå mycket värre tidigare under färden där det inte var så djupt, samtidigt som det var tidvatten. Plötsligt försvann allt vatten och du stod mitt i gyttjan och var tvungen att vänta många timmar tills vattnet kom tillbaka igen, berättar Olivier Forney.

Mellan Köpenhamn och Malmö paddlade de under Danmarksbron.

– Det var fascinerande, säger Aline Guignard.

Därefter rundade Sveriges sydkust till östra sidan.

Inför den första vintern tog de färjan över till Gotland och vistades hos en familj där de fick bo gratis i några månader mot att de hjälpte till med deras loppar.

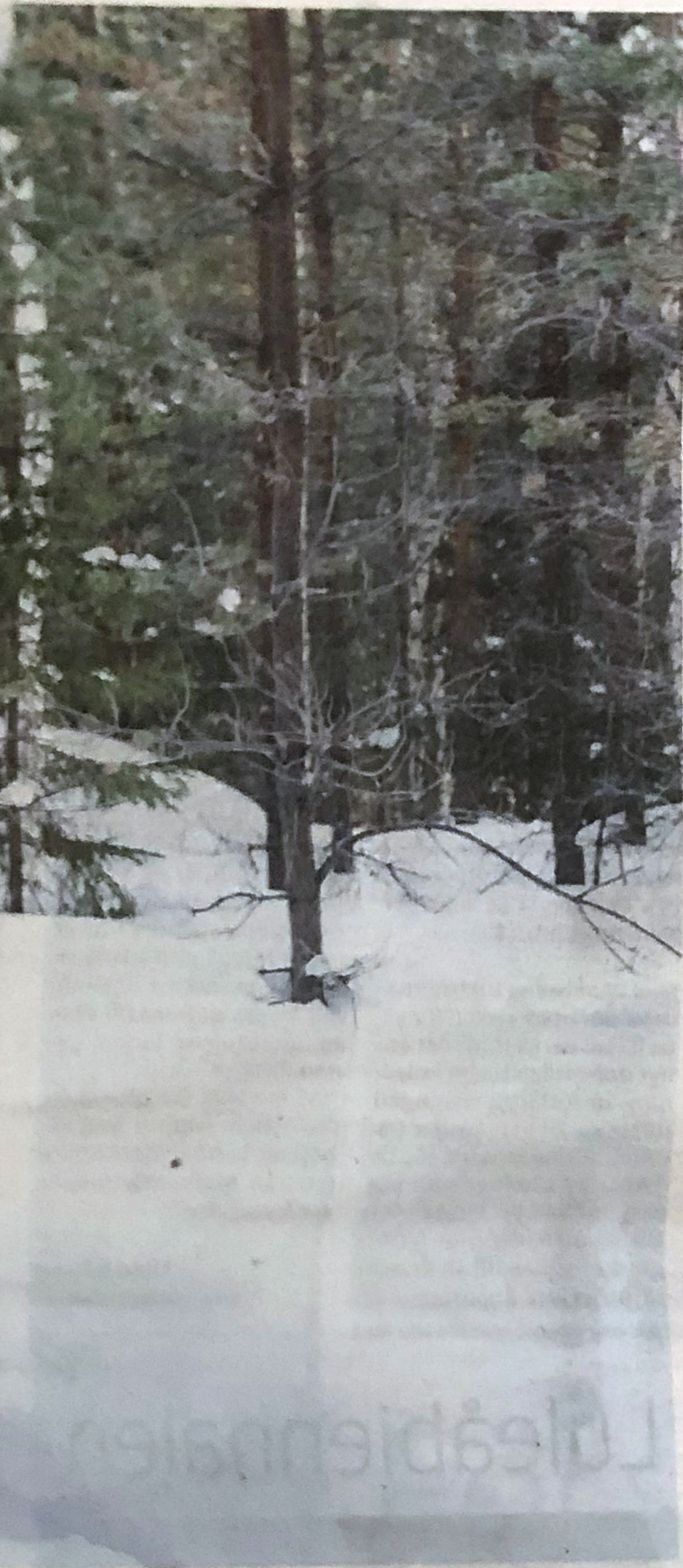
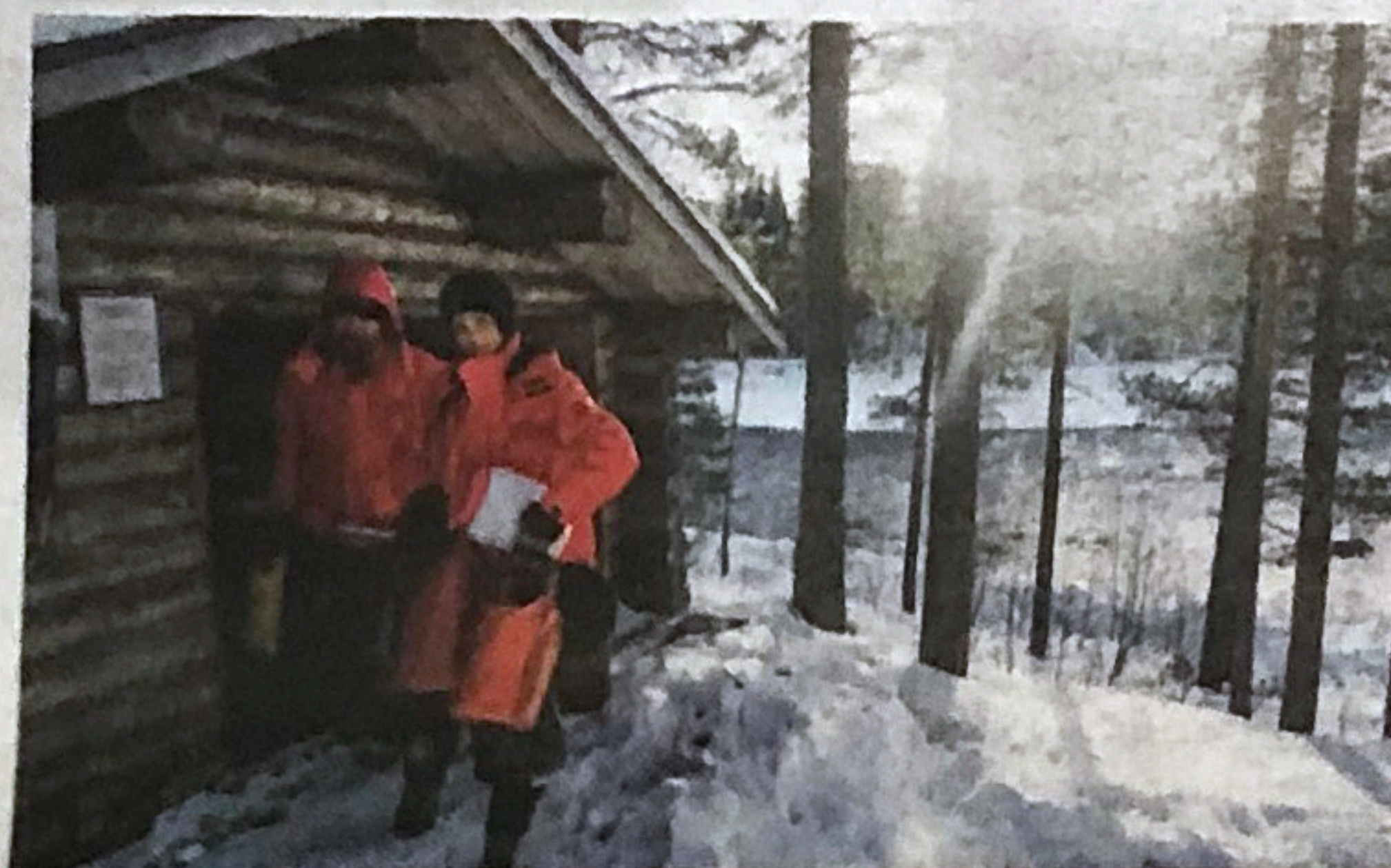

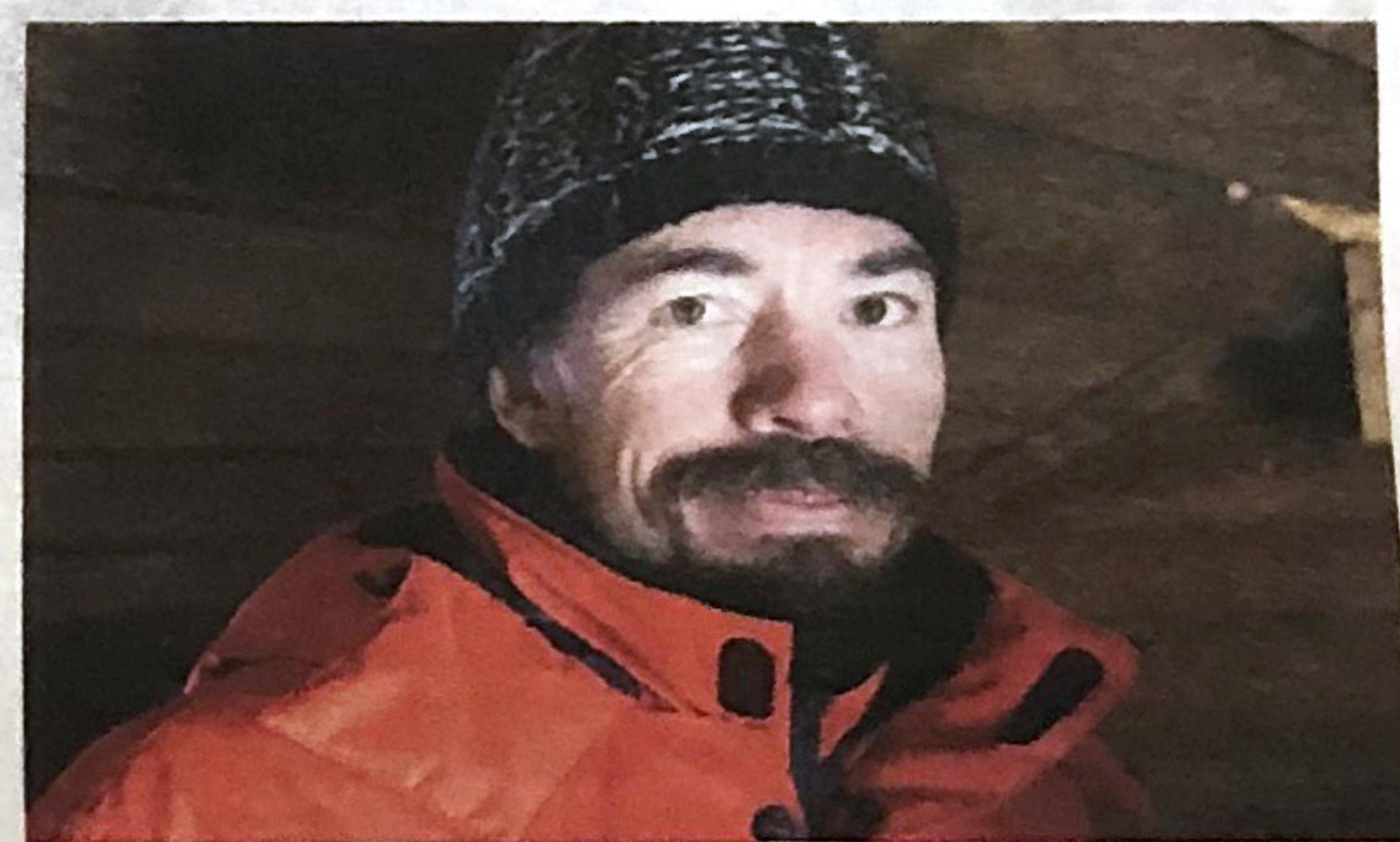
FOTO: ULRIKA VALLGÅRDA

Olivier Forney och Aline Guignard lagar sin mat på gasolkök.

Olivier Forney och Aline Guignard är redo att möta en ny dag på sin över två år långa färd till fots och i kajak.

Olivier Forney trivs med det här annorlunda livet.

TVÅ SNABBA FRÅGOR...

... till Aline Guignard och Olivier Forney.

● Vad saknar ni under resan?
Hon: Våra föräldrar, men de har varit och hälsat på var sin gång och då fick vi kvalitetstid med dem – det blir

på ett annat sätt än när man ses hemma och över en kopp te i tio minuter. Men kanske en middag med vänner eller familj.
Han: Familj och vänner.
● Hinner ni njuta av naturen?

Han: Ja och nej. Vi är ofta så trötta när vi kommer fram så vi missar en del av det vackra landskapet. Men ibland när tältet är rest och allt är klart så har vi tid att se naturen och sedan soluppgången på

morgonen. Färgen på himlen är vackrare här än hemma.
Hon: Ja och att det över huvud taget finns natur tycker jag om. Landskapet och tystnaden – det är så vackert och fridfullt.

pis. När det blev mildare igen fortsatte de i sina kajaker längs kusten upp till Luleå där de sedan september har bott hos bekantas bekanta i Björnsbyn och Sinksundet mot att de hjälpte till med en stuguthyrning.

12 februari var det dags att bryta upp igen och ett schweiziskt tv-team kom och filmade avfärden.

Det är ett mycket udda ekipage som har gett sig iväg längs skoterlederna på Malmens väg i Råne älvdal och via Gällivare och Kiruna för att så småningom fortsätta över norska gränsen. Med snöskor vandrar de fram i skoterspårerna och drar sin packning och sina kajaker bakom sig på pulkor. De siktar på att komma fram till Skibotn nära Tromsø i maj och där sjösätta kajakerna igen och paddla vidare till Nordkap.

Under tiden samlar de via sin hemsida in pengar till den schweiziska motsvarigheten till Barncancerfonden.

– Det går till så att vi säljer våra kilometer, förklarar Olivier Forney.

En kilometer kostar fem Euro och hittills har de samlat in 25 000 Euro.

– Vi ville stötta en organisation som kändes meningsfull för oss. Jag fick själv cancer när jag var 18 år, så för mig är det något viktigt, säger Aline Guignard.

Omständigheterna kring upptäckten var speciella, berättar hon.

– Jag hade varit inlagd på sjukhus för anorexia i några månader. Innan jag blev utskriven fick jag ta blodprover och då märkte läkaren att det var något som var fel.

Det var en läkare som var duktig på just det här området och han gick vidare med fler kontroller och kunde snart ställa diagnos, operera bort 90 procent av levern och ge rätt behandling. Levern har sedan vuxit tillbaka igen.

– Det var en allvarlig cancer i levern, men som tur var upptäcktes den i tid.

Hon har tänkt mycket på att i fall hon inte hade haft anorexian så hade hon kanske dött i cancer.

Hon återhämtade sig från båda sjukdomarna och fick under den här tiden en närmare relation och bättre kommunikation med sin familj.

– Så de här sjukdomarna förde faktiskt med sig en del positiva saker.

Olivier Forney var 20 år och Aline Guignard var 17 år när de blev tillsammans, redan innan hon blev sjuk.

– Många hade nog lämnat sin partner vid en så här allvarlig sjukdom. Men kärleken var stark och för mig kändes det viktigt att stanna kvar. Dessutom var jag van vid sjukhus så det var ingen

grej för mig, berättar Olivier Forney.

Han kommer från en stor familj och har fyra syskon varav tre är adopterade från Brasilien och Colombia.

– En av dem är blind, en är född med läpp- och gomspalt och en har en psykisk sjukdom, så sjukhusvistelser ingick i det normala och jag var inte rädd för det, berättar han.

På frågan om de aldrig tröttnar på varandra när de är ute på tu man hand under så här lång tid svarar de båda nej.

– Naturligtvis kan vi bli lite less precis som alla par, särskilt när det är kallt och vi båda är trötta. Men jag tror det är mycket svårare att leva ett normalt liv tillsammans i vardagen när man är i från varandra på jobbet hela dagarna, säger Olivier Forney.

– Vi är ofta långt utanför vår "comfort zone" och då kan det vara svårt att vara trevlig. Men vi kan också läsa av varandra och vet att det i så fall beror på tröttheten, säger Aline Guignard.

Har ni saker att prata om?

– Han pratar och jag lyssnar. Men jag tror ibland att han saknar att ha en djup konversation med någon annan än mig, säger hon.

En gång välte Aline Guignard med kajaken men hon tog sig upp igen. Under

” Vi är ofta långt utanför vår "comfort zone" och då kan det vara svårt att vara trevlig. Men vi kan också läsa av varandra och vet att det i så fall beror på tröttheten.

Aline Guignard

vintern tror de att de hade covid, men det var medan de bodde i Luleå. Annars har de klarat sig från olyckor och sjukdomar.

Det finns däremot många praktiska utmaningar. Det kan vara svårt att få tält-pinnarna att fastna i snön, det är svårt att torka utrustningen om den blir fuktig och deras powerbank går inte att ladda med solpaneler när det är kallt.

De har med sig mat för flera veckor och deras packning väger totalt 250 kilo. De torkade själv grönsaker, äpplen och kött under vintern och därutöver har de med sig choklad, kex och torr mat som havregryn och pasta. De lagar maten över öppen eld eller på gaskök och nu på vintern tinar de snö för att få vatten.

Borsta tändarna är enkelt, men att tvätta sig blir årligt talat inte av så ofta erkänner de.

– För ett tag sig var jag inne och hade en tvättsession på toan på en bensinmack, säger Aline Guignard.

”Gå på toa” får de göra utomhus, men på natten i tältet brukar de använda var sin plastpåse för att slippa gå ut.

Ni måste stå varandra rätt nära vid det här laget?

– Ja, vi gör allting inför varandra, säger Olivier Forney och skrattar.

Ulrika Vallgård

ulrika.vallgarda@kuriren.com